

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που υπάρχουν, το εθνικό οικονομικό και κοινωνικό πλαίσιο και, συνεπώς, οι εθνικές προσεγγίσεις σχετικά με τις ελάχιστες υπηρεσίες που πρέπει να παρέχουν οι τράπεζες διαφέρουν από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Αυτό σημαίνει ότι το θέμα αυτό είναι προτιμότερο να διέπεται από εθνικές ρυθμίσεις.

Ελλείψει εναρμόνισης, τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ νομοθεσίες όπως αυτή του Βελγίου, υπό την προϋπόθεση ότι τα εθνικά αυτά μέτρα είναι σύμφωνα με τις γενικές αρχές της συνθήκης ΕΚ και πληρούν τις προϋποθέσεις της αναλογικότητας και της μη διενέργειας διακρίσεων.

(⁽¹⁾ COM(2003)270 τελικό.

(2004/C 65 E/126)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ Ε-2163/03

υποβολή: Joan Vallvé (ELDR) προς την Επιτροπή

(30 Ιουνίου 2003)

Θέμα: Σχέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ιράκ

Η Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία της Καταλωνίας είχε προγραμματίσει διεθνή φιλική συνάντηση στις 25 Ιουνίου στην Βαρκελώνη μεταξύ των αντιπροσωπευτικών ομάδων της Καταλωνίας και του Ιράκ. Σκοπός της συνάντησης αυτής, σύμφωνα με τις δηλώσεις του Προέδρου της Ομοσπονδίας ήταν να συμβάλλει στην άντληση πόρων για την ανοικοδόμηση του Ιράκ που κατεστράφη από τον πόλεμο.

Σύμφωνα με τα αναγραφόμενα στον Τύπο το Υπουργείο Εξωτερικών της Ισπανίας δεν ενέκρινε τις θεωρήσεις διαβατηρίου στους ιρακινούς ποδοσφαιριστές που θα έπρεπε να παίξουν σε αυτόν τον αγώνα στην Βαρκελώνη.

Θα ήθελα να ερωτήσω την Ευρωπαϊκή Επιτροπή αν σκοπεύει να ενδιαφερθεί για τους λόγους που οδήγησαν την Ισπανική κυβέρνηση να απαγορεύσει την πραγματοποίηση αυτής της ποδοσφαιρικής συνάντησης Καταλωνίας-Ιράκ η οποία αναμφισβίτητα θα συνέβαλε στην βελτίωση των σχέσεων και την κατανόηση μεταξύ των ευρωπαίων πολιτών και του ιρακινού λαού.

Απάντηση του κ. Vitorino εξ ονόματος της Επιτροπής

(3 Σεπτεμβρίου 2003)

Η Επιτροπή συμμερίζεται τη θετική εκτίμηση του Αξιότιμου Μέλους του Κοινοβουλίου σχετικά με την εν λόγω φιλική αθλητική συνάντηση και τους στόχους της.

Η Επιτροπή επιθυμεί, εντούτοις, να υπενθυμίσει ότι οι αποφάσεις που αφορούν την είσοδο υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών Σένγκεν (⁽¹⁾) υπάγονται στην αρμοδιότητα των οικείων εθνικών κρατικών υπηρεσιών, οι οποίες λαμβάνουν την απόφασή τους επί τη βάσει των αντιστοίχων διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν.

Για να του επιτραπεί η είσοδος στο έδαφος των κρατών Σένγκεν για παραμονή η οποία δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες, ένας υπήκοος τρίτης χώρας πρέπει να πληροί τους όρους εισόδου που αναφέρονται στο άρθρο 5 της σύμβασης εφαρμογής Σένγκεν (⁽²⁾). Δηλαδή, πρέπει να είναι κάτοχος ενός εγκύρου εγγράφου για τη διέλευση των συνόρων, να προσκομίζει, αν παραστεί ανάγκη, έγγραφα που δικαιολογούν τον σκοπό και καθορίζουν τις συνθήκες της προβλεπόμενης παραμονής του, να μην είναι καταχωρημένος στους καταλόγους ανεπιθύμητων και να μην θεωρείται ικανός να διαταράξει τη δημόσια τάξη, την εδινήσις σχέσεις ενός από τα κράτη Σένγκεν. Για τους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι υπάγονται στην υποχρέωση θεώρησης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 539/2001 (⁽³⁾), η επαλήθευση των όρων εισαγωγής διενεργείται αρχικά στο στάδιο της εξέτασης της αίτησης θεώρησης. Η διαπίστωση ότι κάποιος από τους όρους εισόδου δεν πληρούται συνεπάγεται, κατάρχην, αρνητική χορήγησης της αιτούμενης θεώρησης Σένγκεν. Σε έκτακτες περιπτώσεις, ένα κράτος Σένγκεν δύναται, αν κρίνει ότι είναι αναγκαίο, να παρεκκλίνει από αυτή τη γενική αρχή για λόγους ανθρωπιστικούς ή εθνικού συμφέροντος ή λόγω διεθνών υποχρεώσεων. Σ' αυτή την περίπτωση, εκδίδει θεώρηση της οποίας η ισχύ περιορίζεται στο έδαφός του.

Για την περίπτωση στην οποία αναφέρεται το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου, η Επιτροπή δεν διαθέτει πληροφορίες σχετικά με τις περιστάσεις ή τους λόγους επί τη βάσει των οποίων αποφασίστηκε η άρνηση

θεώρησης στους ιρακινούς αθλητές. Δεδομένης της διακριτικής ευχέρειας την οποία διέθεταν οι ισπανικές αρχές, επί τη βάσει του κεκτημένου του Σένγκεν, για να αποφασίσουν σχετικά με τις εν λόγω αιτήσεις θεώρησης, η Επιτροπή πιστεύει ότι, για αυτόν τον φάκελο, δεν χρειάζονται εκ μέρους της άλλες έρευνες ή διαβήματα.

(¹) Όλα τα κράτη μέλη, εκτός της Ιρλανδίας και του Ήνωμένου Βασιλείου, συμπεριλαμβανομένης και της Ισπανίας και της Νορβηγίας.

(²) ΕΕ L 239 της 22.9.2000.

(³) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/2001 του Συμβουλίου της 15ης Μαρτίου 2001 περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι οποίες των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών και περί καταλόγου των τρίτων χωρών οι οποίες των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή, ΕΕ L 81 της 21.3.2001. Το Ιράκ αναφέρεται στο παράρτημα I αυτού του κανονισμού στο οποίο περιλαμβάνεται ο κατάλογος των τρίτων χωρών των οποίων οι οποίες υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης.

(2004/C 65 E/127)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ Ε-2171/03

υποβολή: Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) προς το Συμβούλιο

(30 Ιουνίου 2003)

Θέμα: Στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης

Μπορεί το Συμβούλιο, έχοντας υπόψη το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Ιουνίου 2003 σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου που τροποποιεί τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την κατάργηση του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2826/2000, και έχοντας πληροφορηθεί τη γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο πλαίσιο της παραγράφου 1, να απαντήσει στις ακόλουθες ερωτήσεις;

1. Προτίθεται να εγκαινιάσει νέα αντικειμενικά κριτήρια για περιοχές της υπαίθρου;
2. Εάν ναι, συμμερίζεται την άποψή μου ότι, έως σήμερα, ελάχιστη προσοχή έχει αποδοθεί σε μία κατηγορία περιοχών της υπαίθρου πλησίον μεγάλων πόλεων, που θα έπρεπε να ονομασθεί ειδική κατηγορία;
3. Αναγνωρίζει τα πολύ ιδιαίτερα προβλήματα που πρέπει να επιλυθούν ώστε να εξισορροπηθούν οι ανάγκες του αστικού πληθυσμού και οι σχετικές απαραίτητες μεταβολές στην ύπαιθρο, όπως περισσότερο έδαφος για αναψυχή, ημερήσιο τουρισμό και ανάπτυξη του φυσικού περιβάλλοντος;
4. Συμμερίζεται την άποψή μου ότι κατά την ανάπτυξη νέων κριτηρίων θα πρέπει να συνεκτιμηθεί η ανάπτυξη μιας αγροτικής περιοχής ειδικής μορφής, πλησίον πυκνοκατοικημένων αστικών περιοχών;

Απάντηση

(17 Νοεμβρίου 2003)

1. Στο σχέδιο κανονισμού για την αγροτική ανάπτυξη, επί του οποίου υπήρξε πρόσφατα πολιτική συμφωνία του Συμβουλίου στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της ΚΓΠ, δεν καθορίζεται κανένα αντικειμενικό κριτήριο για τον ορισμό των αγροτικών περιοχών. Τα ποικίλα χαρακτηριστικά των αγροτικών περιοχών στην ΕΕ και η έλλειψη ομοιογένειας καθιστούν δυσχερή τον καθορισμό αντικειμενικών κριτηρίων για τις αγροτικές περιοχές στην ΕΕ. Ως εκ τούτου δεν έχει επί του παρόντος καθοριστεί κανένας ορισμός των αγροτικών περιοχών σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Η μεταρρύθμιση θεσπίζει όντως νέα μέτρα σχετικά με το θέμα αυτό τα οποία αφορούν άμεσα τους αγρότες που είναι υπεύθυνοι εκμεταλλεύσεων καθώς και τις οργανώσεις παραγωγών. Τα μέτρα αυτά έχουν ως προϋπόθεση τη διατήρηση ορισμένων υποχρεώσεων όσον αφορά τις καλλιέργειες και την εκτροφή, καθώς και τα μέτρα υπέρ της αναδάσωσης και τέλος τη χρηματοδότηση συμβούλευτικών δράσεων για την ποιότητα των προϊόντων και τις διαδικασίες παραγωγής.

2. Η θεώρηση των αγροτικών περιοχών που βρίσκονται πλησίον αστικών περιοχών ως ειδική κατηγορία εξετάστηκε βέβαια προσφατώς στο πλαίσιο του Συμβουλίου, αλλά δεν έχει επί του παρόντος ληφθεί καμία απόφαση σχετικά. Έγκειται επομένως στα κράτη μέλη, μέσω των εδυκών προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης, να ορίσουν τις αγροτικές περιοχές όσον αφορά στην επικράτειά τους.